סו: האומר פרק ששי גיטין

והאמר שמואל אמר רבי הלכה כרבי יוסי. והוא הדין דהוה מלי למיפרך מדשמואל דפרק כל הגט (לעיל דף כט.) דאמר רבי מאיר מודה באומר לשניים תנו לו לשלשה אומר כתבו ותנו לא מלי למיפרך דה"א דטעמא משום גזיון דכעל כדאמר אביי בפרק כל הגט (גז"מ) והוה אמינא דבכתיבה ליכא גזיון אלא בחתימה דאיכא פרסום טפי: **כתב** ידן **הוא** או **כתב הגט הוא**. מע"ג דלא נפקא מינה מידי דאידי ואידי מילי נינהו ולא ממסרן לשליח הא מסיק דלשמואל אמר אמרו כשר וא"כ חתם סופר ועד פסול דהא נהא תליא כדאמרינן בסמוך וכשאומר לשנים כתבו ותנו הוי כאילו אמר להם בפירוש שיסתפו אחר עמהם לכתוב לו לחתום לך בעי מה רואה הנעל שיעשו הם ולקמן דאמר אי סבירא לן דכתבו כתב ידן הוא הא כתב הגט כו' הוא הדין דהוה מלי למימר אפכא אי סבירא לן דכתב הגט הוא כתב ידן כשר: **הא כתב הגט כשר כו'**. וא"מ ומאי קשיא ליה מהא דמילי לא מימסרן לשליח הא לר"מ [1]אפי' מלאו באשפה כשר וי"ל דשמואל פוסק הלכה כר' אלעזר וי"ל דר"מ ולפ"ז ר' יוסי דתמני' נמי כר"א א"נ נהי דמכשר ר"מ כשמלאו הנעל באשפה היכא שהוה לכתוב מודה ר"מ שצריך לעשות לויו ואפילו כתב ידן הוא הוי כאילו הוה להדיא שיאמר לסופר שיכתוב ולא סגי הכא במלאו באשפה אפילו לר"מ: **חתם סופר שנינו**. וא"מ הא שמואל גופיה קאמר בפרק בתרא (לקמן דף פו:) דכתב סופר ועד שנינו ואמינא מתניתין אפילו כר"מ דלא נפיק מיניה שום חורבא א"כ מאי פריך ליה הכא לשמואל וי"ל דנהי דפליג בפירוש דמתניתין דכתב סופר ועד במילתיה דר' יוסי לא אשכחן דפליג אדרב חסדא ורבי ירמיה אי מודה ר' יוסי באומר אמרו אי לאו דמודה ר' יוסי באומר אמרו (לקמן דף עב.) דייקינן מברייתא לאפוקי ממאן דאמר מודה רבי יוסי באומר אמרו: **מתניתין** מני רבי יוסי היא דאמר מילי לא מימסרן לשליח. אפילו באומר לשלשה תנו הוא הדין באומר אמרו ולהכי לא נפקא מינה חורבא אבל לר"מ דאמר מילי מימסרן לשליח באומר לשלשה תנו כ"ש באומר אמרו דכשר ולהכי לדידיה חתם סופר ועד פסול דלא ליתי לידי חורבא ומאי דמסיק נמי באומר אמרו כשר ולא תעשה ולא שכיחא מ"מ לא מתוקמא מתניתין דמכשיר חתם סופר ועד כרבי מאיר דחייסינן לדידיה לתקלה אחריתי דזימנין דאמר לשלשה תנו ונמלכו שלשתן לומר לסופר לכתוב ולפלוני ופלוני לחתום ואזלי תרתי מייניהו מדעת שלשתן ואמרו לסופר וכתב ומשום כיסופא דסופר מחתמי ליה בלא ידיעת שליחי והא שכיחא דכשאומר לשלשה תנו לאחרים ויתנו לכתמילה כדתנן במתני' ולא חיישינן שמא תשכור עדים כי אמר לג' תנו דכיון דאומר אמרו כשר ולא תעשה לא יחתום הסופר אם לא שידע בודאי שעשתן הנעל כ"ד ואם תאמר כיון דלר"מ חתם סופר ועד פסול היכי תנן אמר לשנים

או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי [2]הרי אלו יכתבו ויתנו אמר לשלשה תנו גט לאשתי הרי אלו יאמרו לאחרים ויכתבו מפני שעשאן ב"ד דברי ר"מ וזו הלכה העלה רבי חנינא איש אונו מבית האסורין מקובל אני באומר לשלשה תנו גט לאשתי שיאמרו לאחרים ויכתבו מפני שעשאן ב"ד [3]אמר רבי יוסי נומינו לשליח אף אנו מקובלין שאפי' אמר לב"ד הגדול שבירושלים תנו גט לאשתי שילמדו ויכתבו ויתנו [4]אמר לעשרה כתבו ותנו גט לאשתי אחד כותב ושנים חותמין [5]כולכם כתובו וכולם חותמין לפיכך [6]אם מת אחד מהן הרי זה גט בטל: **גמ'** א"ר ירמיה בר אבא שלחו ליה מבי רב לשמואל ילמדנו רבינו אמר לשנים כתבו ותנו גט לאשתי ואמרו לסופר וכתב וחתמו הן מהו שלח להו תצא והדבר צריך תלמוד מאי הדבר צריך תלמוד אילימא משום דהוו להו מילי ומספקא ליה מילי אי מימסרן לשליח אי לא מימסרן לשליח והאמר שמואל אמר רבי הלכה כר' יוסי דאמר [7]מילי לא מימסרן לשליח אלא לשמואל הא קא מיבעיא ליה האי כתובו אי כתב ידן אי כתב הגט ותיפשוט ליה ממתני' אמר לשנים תנו גט לאשתי או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו היא גופא קא מיבעיא ליה כתובו כתב ידן הוא או כתב הגט הוא פשיטא דכתב הגט הוא דקתני סיפא אמר רבי יוסי נומינו לשליח אף אנו מקובלין שאפי' אמר לב"ד הגדול שבירושלים תנו גט לאשתי שילמדו ויכתבו ויתנו לה אי אמרת בשלמא כתב הגט הוא שפיר אלא אי אמרת כתב ידן הוא מי איכא בי דינא דלא ידעי מחתם חתימת ידייהו אין איכא בי דינא חדתא ואי סבירא לן דהאי כתובו כתב ידן הוא הא כתב הגט כשר והאמר שמואל אמר רבי הלכה כר' יוסי דאמר מילי לא מימסרן לשליח אמרי אי סבירי לן דכתובו כתב ידן הוא כתב הגט נעשה כאומר אמרו [8]ומודה ר' יוסי [9]באומר אמרו ומי מודה ר' יוסי באומר אמרו [10]והתנן כתב סופר ועד כשר [11]ואמר ר' ירמיה חתם סופר שנינו [12]ואמר רב חסדא מתני' מני ר' יוסי היא דאמר מילי לא מימסרן לשליח ואי סלקא דעתך מודה רבי יוסי באומר אמרו נפיק מינה חורבה דזימנין דאמר להו לשנים אמרו

שיחתום אלא לשלומו זוה שיאמר לסופר זה לכתוב ולאחרים לחתום והשלים חשש שמא יתביש הסופר לומר אין מקבלין אומו בעד ומתוך חשש זו זוה לסופר לחתום ומהכא שמעינן דכאומר אמרו נמי פליג רבי יוסי דאי סלקא דעתין מודי ליה היכי מכשר חתימת סופר בגט נפיק מינה חורבא כו': כיון

מסורת הש"ס

מוסף רש"י

תוספות רי"ד

תוספות רי"ד (המשך)

עין משפט נר מצוה